
ODGNIEWAĆ SIĘ (5) *vb pf*

Zawsze się.

o, e oraz a jasne.

inf odgniewać się (2). ◇ *fut 3 sg* odgniewą się (1). ◇ *praet 3 sg m* odgniewał się (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Przestać się gniewać; amittere a. dimittere a. remittere iracundiam, frangere a. ponere a. missam facere iram, remollescere precibus, stomachum decoquere a. deiicere Cn (5) : BierEz O4v; lecz wolę powoli/ Zárázem się odgniewać/ niżli poniewoli. RejFig Aa7v; Cito ab eo haec ira abscedet, Odgniewa się wnet. Mącz 43d; Cum ille primus impetus deferuisset, Gdy się pierwszy szturm wśpokoyił/ álbo/ gdy go zápálczliwość obeszła/ minęła/ gdy się odgniewał. Mącz 121b, 259d.

Formacje współrdzenne cf GNIEWAĆ SIĘ.

MM